

ע"פ 1905/14 - ראפת מחמוד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

ע"פ 1905/14

לפני: כבוד הרשם גלעד לובינסקי

המערער: ראפת מחמוד

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

תאריך ישיבה: י"ב באלול תשע"ד (7.9.2014)

בשם המערער: עו"ד חן מאירי ועו"ד אתנה אדרי

בשם המשיבה: עו"ד לינור בן אוליאל

החלטה

התנהלותה של עו"ד מאירי בגדרו של ההליך שבכותרת הייתה רחוקה מלהיות משביעת רצון וגרמה לבזבוז זמן שיפוטי יקר. המועדים אשר נקצבו על ידי בית משפט זה להגשת נימוקי הערעור לא כובדו יותר מפעם אחת, ואף מועדים אשר נקבעו להסרת המחדל לא קיומו. כל זאת מבלי שהוגשו בקשות ארכה מתאימות. נדרשו כמה וכמה החלטות, וכן זימונו של דיון על פה, כדי להביא בסופו של דבר להגשת נימוקי הערעור. אציין, כי לא מצאתי בהסברים אשר ניתנו במהלך הדיון הצדקה מבוררת לאופן ההתנהלות האמור. לעניין זה רואה אני להזכיר דברים אשר נאמרו על ידי כב' הרשמת (כתוארה אז) ד' כהן-לקח לפני מספר שנים, ואשר למרבה הצער דומה כי יש בהם מן האמת אף כיום:

"בית-משפט זה נאלץ להשקיע שוב ושוב משאבים בניסיון לקדם הליכים פליליים שהוגשו

בהם הודעות ערעור פורמאליות ללא נימוקים, תוך שסנגורים עושים דין לעצמם ונמנעים מהגשת נימוקי ערעור במועד שנקבע לכך בלא בקשות אורכה מתאימות, ומתוך הנחה כי בית-המשפט יימנע מלהורות על מחיקת הליך פלילי מחוסר מעש. " (ע"פ 5023/11 מגיס נ' מדינת ישראל (23.11.2011), פסקה 3)

על רקע האמור לעיל, ולמרות הזהירות המתחייבת בכל הנוגע להטלת הוצאות אישיות על עורך דין, דומני כי במקרה זה הייתה הצדקה להשתתף הוצאות כאמור על עו"ד מאירי. אף על פי כן, ולא בלי היסוס, החלטתי - לפנים משורת הדין - להימנע מכך זו הפעם, תוך שרשמתי לפניי את הצהרתה של עו"ד מאירי לפיה אופן ההתנהלות האמור לא יישנה, הן בהליך דנן והן בהליכים אחרים. אין בכך כדי ללמד כי במקרים עתידיים אשר יצדיקו זאת לא יוטלו הוצאות אישיות, הגם שמקווה אני כי לא יהיה בכך צורך.

ניתנה היום, כ"ז באלול תשע"ד (22.9.2014).

גלעד לובינסקי
ר ש ם